

Binnenshuis verhuisd

Het is eigenlijk een telefonisch gesprek tussen twee vriendinnen

- C: Ik ben verhuisd!
M: Na al die jaren. Het was onvermijdelijk!
C: En weet je wat zo leuk is?
M: Ik weet wat leuk is...
C: Het huisnummer is hetzelfde.
M: Ach.
C: En de straatnaam ook.
M: Nee!
C: Ook de meubels zijn hetzelfde.
M: Dat had ik verwacht.
C: Ze staan zelfs op precies dezelfde plek.
M: Wonderlijk.
C: Alleen staat mijn bed nu in de woonkamer.
M: Ook wonderlijk.
C: Ja hè.
M: Slaap je er ook in?
C: Waarin?
M: In dat bed?
C: Nee, natuurlijk niet.
M: Waar slaap je dan?
C: In mijn slaapkamer natuurlijk.
M: Dat is de trap op.
C: Nee, de trap is weg.
M: Waar is je slaapkamer dan?
C: Dat weet ik niet.
M: Waar ben je nu dan?
C: In de slaapkamer.
M: Kun je je bed zien?
C: Jawel, maar ik slaap er niet in.
M: Want je bed staat in de woonkamer.
C: Precies. En de piano staat er ook.
M: Maar daar speel je niet op hè?
C: Nee, al lang niet meer. De piano past niet door het trapgat, dus we kunnen niet verhuizen.
M: En de verhuizers zouden je bed in de slaapkamer zetten.
C: Nee, mijn bed staat in de woonkamer.
M: Naast de piano.
C: Nee. Had ik je verteld dat we zijn verhuisd?
M: Je vertelde dat de vorige keer.
C: Nee, toen waren we niet verhuisd.
M: Dus je adres is nog hetzelfde?
C: Ja! Hoe weet je dat?

*Op dat moment wordt de verbinding verbroken. Waarschijnlijk omdat de piano op de telefoon valt.
(Met grote dank aan mijn moeder voor de inspiratie voor deze onwaarschijnlijke dialoog.)*